

Ο κάθε πλούτος για να καταστεί βιώσιμος πρέπει να αναπτύσσεται από τους τοπικούς πληθυσμούς, με το κάθε κέρδος να επανεπενδύεται στον ίδιο το τόπο. Αυτό πρέπει να γίνετε ΙΣΟΡΡΟΠΑ λαμβάνοντας υπόψη τον παραδοσιακό τοπικό πολιτισμό, την κοινωνική συνοχή και το περιβάλλον. Οι Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ) συνιστούν την λύση για το ενεργειακό όταν είναι μικρής κλίμακας, αποκεντρωμένες και προσαρμοσμένες στο κάθε φυσικό - πολιτισμικό περιβάλλον. Έτσι ο κάτοικος θα μείωνε την υπερκατανάλωση του, ώστε να έχει πλεόνασμα η μικρό υστέρημα ενέργειας και να νοιώθει στο σπίτι του σαν ένας μικρός ενεργειακός επιχειρηματίας, θα είχαμε μικρές εγκαταστάσεις που δεν επιβαρύνουν τις περιοχές με υψηλό δείκτη βιοποικιλότητας, το αγροτουριστικό τοπίο και η εγκατάσταση τους θα γινόταν από μικρά τοπικά τεχνικά γραφεία και όχι από απρόσωπες πολυεθνικές.

ΠΥΛΩΝΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΑΠΕ

1) Οι ΑΠΕ έχουν νόημα εάν μηδενίσουμε την υπερκατανάλωση, εάν όχι έχουν το αντίθετο αποτέλεσμα, επιβαρύνουν ακόμη περισσότερο το περιβάλλον γιατί όταν γεμίσει ο πλανήτης ΑΠΕ τότε θα έχουμε ένα νεκρό περιβάλλον και μονόδρομο τα πυρηνικά.

2) Τα ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΑ από μόνα τους απορροφούν το 45-50% των παγκοσμίων εκπομπών του διοξειδίου του άνθρακα, δεν είναι δυνατό το 20% σε ΑΠΕ που έχει δεσμευτεί η Ελλάδα να παράγει σε ηλεκτρικό ρεύμα να γίνει ενάντια στα οικοσυστήματα που

από μονά τους είναι το μεγαλύτερο όπλο στην κλιματική αλλαγή.

Δεν είναι δυνατόν να κόβουμε έλατα και δρύες για να βάλουμε ανεμογεννήτριες.

Εκτός και εάν το ενδιαφέρον μας είναι μόνο το αιολικό δυναμικό, το χαμηλό ενοίκιο κρατικών εκτάσεων, και όχι η σωτηρία του περιβάλλοντος.

3) Ο παγκόσμιος όρος ανάπτυξης των ΑΠΕ είναι η λέξη «διείσδυση», είναι ο όρος σε όλα τα σχετικά κείμενα και τις νομοθεσίες.

Ακριβώς αυτός ο όρος μας λέει ότι είναι οι ΑΠΕ αυτές που πρέπει να διεισδύσουν σε περιβάλλον, κοινωνία, πολιτισμό και όχι το αντίθετο.

Δεν είναι λοιπόν δυνατόν, πουλιά που εξισσοροπουν υπερπληθυσμούς άλλων ζώων, βότανα που μας θεραπεύουν, παραδοσιακοί οικισμοί που μας αγαλλιάζουν την ψυχή, να έχουν ενοχές και να χρειάζεται να δικαιολογούνται που υπάρχουν σε περιοχές που έχει αιολικό δυναμικό.

4) Το αισθητικό μας πειράζει μόνο εάν η κατασκευή τέτοιων σταθμών επηρεάζει την επισκεψιμοτητα της ενδοχώρας που θα έχει σαν συνέπεια την αδυναμία πώλησης τοπικών προϊόντων.

Αλλιώς δεν πρέπει να μας επηρεάζει μιας και οι σωστά αναπτυσσόμενες ΑΠΕ είναι η λύση για την ενεργειακή και περιβαλλοντική προστασία και πρέπει να τις δεχόμαστε.

Προτιμάμε μια εναρμονισμένης κλίμακας ΑΠΕ σε ένα βουνό παρά τις κιτς βίλλες και τα αυθαίρετα σε αυτό (βλέπε στο Οροπέδιο "Λιβάδι" Κρουσώνα)

5) Οι περιοχές του δικτυού Natura 2000, που είναι το μεγαλύτερο τοπικό αναπτυξιακό εργαλείο της ενδοχώρας με δυνατότητα απευθείας χρηματοδοτήσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση στους Φορείς Διαχείρισης των περιοχών αυτών και τους ΟΤΑ, είναι τεράστιο αναπτυξιακό λάθος να έρχονται σε σύγκρουση οι ΑΠΕ με αυτές γιατί με αυτό τον τρόπο ένα από τα δυο αυτά αναπτυξιακά εργαλεία θα μηδενίσει την δυναμική του, ενώ με σωστή χωροταξία θα μπορούσαμε να εκμεταλλευτούμε και τα δύο με περισσότερο συνολικό κέρδος.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ – ΔΑΝΙΑΣ

Τα κράτη αυτά κατέχουν ολόκληρη την γραμμή ΑΠΕ. Έρευνα – τεχνολογία – κατασκευή είναι δικιά τους και με την δική μας επιδότηση δημιουργούν τεράστια οικονομική υπεραξία και θέσεις εργασίας, σε αντίθεση με εμάς που απλώς βάζουμε τα τσιμέντα στις βάσεις (και αυτά εισαγόμενα) και συγχρόνως τους επιδοτούμε για να πάρουν έναν τοπικό πλούτο και να

τον βγάλουν στο εξωτερικό, δηλαδή ο τέλειος πτωχευτικός μηχανισμός.

Δεν νοείται να μην παράγουμε μέρος του εξοπλισμού στην Ελλάδα και να μην μετέχουν στις εταιρείες αυτές οι ΟΤΑ με ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ 50%.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Αιολικά πάρκα σε προστατευμένες περιοχές μπορούν αν γίνουν αρκεί να είναι για ιδιοκαταναλωση, να έχει γίνει καταγραφή των οικοσυστημάτων για την προστασία τους και όπου υπάρξουν περιβαλλοντικές επιπτώσεις αυτές να είναι ποσοστοποιησημες και ελεγχόμενες με αντισταθμιστικά μέτρα.

Όλος αυτός ο σχεδιασμός, όπως συμβαίνει και στην υπόλοιπη Ευρώπη, πρέπει να γίνεται οικονομική δαπάνη των επιχειρηματιών που θέλουν να εγκαταστήσουν αιολικούς σταθμούς σε ευαίσθητα οικοσυστήματα.

Αντίθετα εδώ στη Κρήτη έχουμε ήδη αιολικούς σταθμούς που με μεγάλο θράσος δεν τηρούν τις περιβαλλοντικές - οικονομικές δεσμεύσεις τους.

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ - ΣΥΝΟΧΗ

Στην πολιτισμένη Ευρώπη οι Περιφέρειες οργανώνουν στα τοπικά διαμερίσματα ενημερωτικές παρουσιάσεις όπου οι τοπικές κοινωνίες - Τοπική Αυτοδιοίκηση με νομική και τεχνική υποστήριξη ακούν τους επενδυτές, περιβαλλοντολόγους, οργανώσεις, φορείς να ανταλλάσουν τα επιχειρήματα τους με συνέπεια η τοπική κοινωνία να λάβει την σωστότερη

για το μέλλον της απόφαση σε κατάσταση κοινωνικής συνοχής.

Ενώ εδώ άνθρωποι των επιχειρηματιών αλωνίζουν την ενδοχώρα προσπαθώντας να πείσουν τους εξαθλιωμένους από την κρίση πολίτες να τους δώσουν γη σε απίστευτα χαμηλό κόστος αλλά και φέρνοντας τους ιδιοκτήτες αυτούς ενάντια στην υπόλοιπη κοινωνία η οποία μη έχοντας κανένα κέρδος από αυτή την επένδυση, αντιθέτως θα έχει σοβαρή υποβάθμιση, εναντιώνεται δυναμικά.

Φυσικά η χαμένη κοινωνική συνοχή δεν ανα-πληρώνεται με τίποτα.

ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΑΠΕ

Η αποθήκευση ενέργειας είναι ένα δύσκολο σημείο και η μέχρι τώρα προτεινομένη λύση των υδροηλεκτρικών φαντάζει σαν και η μοναδικά σωστή.

Γιατί αντίθετα με την απροσωπικοτητα του καλωδίου διασύνδεσης που αδιαφορεί για την μείωση της υπερκατανάλωσης μιας και ο μακρινός καταναλωτής της Αθήνας δεν βλέπει και ζει την περιβαλλοντική επίπτωση των βιομηχανικών αιολικών πάρκων στα μακρινά από αυτόν οικοσυστήματα, τα υδροηλεκτρικά συνετίζουν τους τοπικούς καταναλωτές μιας και ξέρουν ότι εάν αυξήσουν την κατανάλωση ενεργείας θα υποστούν περαιτέρω υποβάθμιση, ενώ εάν προσέξουν, το φυσικό περιβάλλον της περιοχής τους δεν θα θιχτεί περαιτέρω.

Για την αυτάρκεια του νησιού, με σχεδιασμό και συμμετοχή, δεν πειράζει εάν κάποιες σκάρες υποστούν το μοιραίο αφού η χρήση πετρελαίου, όπως και να έχει, φέρνει καταστροφές.

Παράδειγμα αυτόνομης νομαρχίας BOLZANO, ΙΤΑΛΙΑ

Είναι η πιο οικολογική νομαρχία της Ευρώπης με μείωση των αερίων του θερμοκηπίου έως 60%

Με απόφαση του 2010 απαγόρευσε την κατασκευή αιολικών σταθμών στην επικράτεια της (εκτός του διαδρόμου BRENNER) και την αποξήλωση των 2 υπαρχόντων στο τέλος της πενταετίας ,όταν δηλαδή θα έχουν αποσβεσθεί οι επενδύσεις γιατί θεωρεί ότι θίγουν ανεπανόρθωτα το τοπίο με σοβαρές συνέπειες στον τουρισμό.

Έχουν όμως καταφέρει να έχουν μια παγκόσμιας φήμης περιβαλλοντική προστασία εφαρμόζοντας , στα κτίρια τους τα καλύτερα και αυστηρότερα αρχιτεκτονικά πρωτόκολλα με αποτέλεσμα τον χειμώνα να παραμένουν ζεστά με μικρή κατανάλωση ενέργειας, κίνητρα αντικίνητρα για τον μηδενισμό της υπερκατανάλωσης, ευρεία χρήση οικιακών φωτοβολταικων, πράσινες μεταφορές ευρεία παράγωγη ενέργειας από απορρίμματα και κοπριά αγελάδων.

ΑΠΕ ΣΕ ΓΗ ΥΨΗΛΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

Είναι το μεγαλύτερο πολιτικό και στρατηγικό λάθος να εγκαταλείψουμε την παραγωγή τροφίμων, ένα σίγουρο τοπικό πλούτο και να γίνουμε άλλης οικονομικής κλίμακας επιχειρηματίες.

ΛΑΜΒΑΝΩΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ΜΑΣ ότι:

Ο πλανήτης σύντομα θα πρέπει να παράγει 70% τρόφιμα για να θρέψη τον πληθυσμό του με σοβαρές ενδείξεις ότι τα τρόφιμα αυτά θα είναι σε πολύ υψηλό κόστος αλλά και αμφιβόλου ποιότητας και ασφάλειας.

Ο πληθωρισμός των τροφίμων είναι +30% ετησίως.

Το περιβαλλοντικό κόστος εκτροφής , σφαγής, διανομής του κρέατος, της ενέργειας για την παραγωγή , επεξεργασία και διανομή των ζωοτροφών τα χημικά που ψεκάζονται για την παραγωγή τους, είναι τεράστιο.

Το 18% του συνόλου των αερίων του θερμοκηπίου παράγονται από την παραγωγή του βιομηχανοποιημένου κρέατος.

Η παραγωγή ενός κιλού βοδινού κρέατος ισοδυναμεί με 36 κιλά αερίων του θερμοκηπίου καθώς η αγελάδα ετησίως παράγει 100 κιλά μεθανίου.

ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΜΕ ΟΤΙ μια αλλαγή των χρήσεων γης και παραγωγικού μοντέλου στο νησί:

Α) δεν θα ωφελούσε το περιβάλλον γιατί το πιο οικολογικό και φιλικό προϊόν είναι αυτό που καταναλώνεται κοντά στο τόπο παράγωγης του, μη επιβαρύνοντας το περιβάλλον με μεταφορές και χρήση επικίνδυνων μεθόδων.

Β) τα τελευταία 5 χρόνια τα χρηματιστηριακά παιχνίδια στα παράγωγα έχουν πολλαπλασιάσει τις τιμές τροφίμων (τελευταία έκθεση των αμερικανικών αρχών έδειξε ότι ακόμη και ολλανδικά συνταξιοδοτικά ταμεία έπαιζαν σε αυτό), μόνο φέτος το καλαμπόκι

ανέβηκε 17% και εμείς αντί να ποντάρουμε στην διατροφική επάρκεια του νησιού σκεφτόμαστε πως θα αυξήσουμε την εξάρτηση μας από τρόφιμα αλλά και από διάφορα αμφιλεγόμενα επενδυτικά παραγωγικά μοντέλα.

Οι καιροί είναι ώριμοι ώστε η Περιφερειακή - Δημοτική Αυτοδιοίκηση να σταματήσει να είναι το πλοκάμι του χταποδιού των Αθηνών και να φροντίσουν την Κρήτη, αλλά και οι πολίτες να καταλάβουν ότι τα προβλήματα λύνονται περιφερειακά και όχι κεντρικά, εάν οι ίδιοι το θέλουν και συμμετέχουν.

Κύριοι ….η άγνοια είναι επιλογή.

Ψαρρας Δημήτρης
dimivolt@gmail.com